

havde lyst til det. De nævnte ordførere kunne i øvrigt give tilslutning til en lang række af forslagets punkter.

*Gumbild Due* (SF) betegnede målsætningen i forslaget som et skridt fremad mod det, der måtte være det endelige mål: en enhedsskole med tilvalg på mindst 9 år, måske 10 år, og derefter forskellige lidt specialiserede overbygninger.

*Kjær Rasmussen* (VS) fandt en udvidelse af undervisningspligten som en naturlig ting i et samfund, der stadig kompliceredes mere og mere. Udvidelsen måtte imidlertid sikre eleverne nogle muligheder i form af bredere og mere vedkommende tilbud. Realafdelingen var i strid med alle demokratiseringsbestrebelselser i undervisnings- og uddannelsessystemet og måtte derfor afskaffes.

*Kai Moltke* (u. p.) fra socialistisk arbejdsgruppe gik også kraftigt mod eksamensjageriet og realskoleprøven. Han havde flere kritiske bemærkninger til forslaget, men kunne i øvrigt give sin tilslutning.

I udvalgets betænkning stillede *udvalget* et ændringsforslag om en ny affattelse af forslagets punkt 7, hvorved betydningen af at fremme samarbejdet også inden for skolen og forståelsen mellem forældre, lærere og andre med tilknytning til skolen blev understreget.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) stillede en række ændringsforslag, hvis væsentligste indhold var en præcisering af, at folkeskolen skulle være en 10-årig almen skole, afskaffelse af den foreslåede mulighed for at afbryde skolegangen efter det 7. skoleår („sabbatår“) og at fastslå, at muligheden for at blive helt eller delvis *fritaget for undervisningen* kun måtte bruges som en *absolut nødudvej*, når alle andre forsøg på at placere eleven i et undervisningsforløb var prøvet. Ændringsforslaget fastlagde endvidere tidspunktet for indførelse af et *obligatorisk 10. skoleår* til 1974-75.

Et andet *mindretal* (P. E. Eriksen (V) og Svend Haugaard (RV)) stillede forslag om, at beslutningen om eventuelt *forlænget undervisningspligt* blev *udsat*, til det inden for en 3-årig periode viste sig, om det var muligt gennem øget frivillig skolegang at nå et tilfredsstillende resultat.

Fra betænkningen skal i øvrigt anføres følgende:

Om forholdet til åndssvageforsorgens undervisning siges det bl. a.: „ . . . Udvalget forudsætter, at hele dette problemkompleks, specielt for så vidt angår blinde- og døveskolerne, gøres til genstand for nærmere drøftelser mellem socialministeren og undervisningsministeren.

Med hensyn til spørgsmålet om specialskolernes administrative placering har undervisningsministeren oplyst, at der ikke foreligger forslag eller planer om at overføre disse skoler til undervisningsministeriets ressort, og at der således heller ikke vil være grundlag for at oprette et selvstændigt direktorat for specialundervisningen.